

Повчання тітоньки Грози

День спекотний вихідний
Друзів всіх зібрав у лісі.
Шумно й весело було
Діткам на узліссі.

Хтось носив гілки сухі,
Інші – ягоди й гриби збирали.
Ну, а ті, хто старші,
Вогнище велике розкладали.

І сальце. й ковбаска
На вогні шкварчали.
Й солодощі, і компоти
Настрій піднімали.

Вже й наїлись досита,
І напились вміру.
Часу вдосталь ще,
Щоб гуляти вміло.

Швидко й дружно встали всі
І пішли гуляти.
Місце для гри в схованки
Вирішили всі шукати.

Хтось ховався, хтось шукав,
Хтось з рогаточки стріляв
І поцілів у Миколку,
Що заснув, стомившись.

Той прокинувся в ту мить.
Але що це? Чомусь йому пече в бік,
Травичка вся палає
Та кущик догоряє.

І згорів би, мабуть, ліс,
Та вітер хмаринку приніс.
І полилась вода рікою
Галявинкою лісовою.

Згасив все дощик.
Та гроза суворо прогриміла:
- **Ей, ви, дітки-школярі!**
Запам'ятайте назавжди:

У лісі вогнище не залишати!
А перед тим, як кудись піти,
Його водою погасити та землею
притрусити,
Ще й ногами потоптати,
Щоб пожежну бригаду не викликати!

Учитель: Ткачук О.С.

